

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2485/2022
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Биљана Пантић Пиља, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужилаца и туженог, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 220/22 од 31.03.2022. године, у седници већа одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 220/22 од 31.03.2022. године, у делу којим је одбијена жалба тужилаца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 220/22 од 31.03.2022. године, у делу којим је одбијена жалба тужилаца.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 220/22 од 31.03.2022. године, у делу којим је одбијена жалба туженог, као изузетно дозвољена.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 220/22 од 31.03.2022. године, у делу којим је одбијена жалба туженог.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1661/2020 од 14.10.2021. године, делимично су усвојени тужбени захтеви на име исплате појединачно одређених новчаних месечних износа са затезном каматом и то у односу на тужиоца АА и тужиоца ББ за период јул 2017. године – јул 2020. године, а у односу на тужиоца ВВ за период јун 2017. године – јул 2020. године, (све ближе одређено у изреци) и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 220/22 од 31.03.2022. године, одбијене су жалбе странака и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1661/2020 од 14.10.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, посебне ревизије су благовремено изјавили:

- тужиоци, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, и

- тужени, због погрешне примене материјалног права .

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20 – у даљем тексту: ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике зараде тужиоцима понаособ за наведени период због обрачуна зараде у периоду важења Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“ број 116/14), имајући у виду да је тужени својим запосленима за октобар 2014. године, исплатио зараду која је обрачуната на висини основне зараде у износу од 15.644,64 динара, а имао је могућност да им исплати зараду обрачунату на висину основице у износу од 15.837,07 динара, што умањено за 10% износи 14.253,38 динара, умањено за 5% износи 15.045,23 динара, због чега је у спорном периоду тужиоцу АА мање исплаћен износ од 24.641,25 динара, тужиоцу ББ мање исплаћен износ од 28.769,52 динара и тужиоцу ВВ мање исплаћен износ од 36.275,99 динара.

О овом праву тужилаца делимичним усвајањем њихових тужбених захтева нижестепени судови су одлучили у складу са правним ставом израженим у одлукама ревизијског суда у погледу примене Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава, а у предметима у којима одлучивано са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом.

Сходно томе, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за дозвољеност ревизије тужилаца и ревизије туженог, те је одлучено као у ставу првом и трећем изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиоци су тужбе појединачно поднели августа 2020. године, да би првостепени суд решењем од 15.10.2020. године одредио спајање парница ради вођења јединствене парнице под бројем П1 1661/2020. Вредност предмета спора је означена и то за тужиоца АА у износу од 677.428,64 динара, тужиоца ББ у износу од 825.876,51 динар и тужиоца ВВ у износу од 950.268,12 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела по ревизији тужилаца и туженог у односу на тужиоце понаособ очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужилаца и ревизија туженог нису дозвољене применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом и четвртом изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић